

# ПОРАЗЯВАЩИ АНГЕЛИ



Ейдриън Ибънс

Ейдриън Ибънс

# Поразяващи ангели



**МАРАНАТА**  
МЕДИЯ

maranathamedia.bg

За контакт:

[dejandodo@abv.bg](mailto:dejandodo@abv.bg)

[adrian@maranathamedia.com](mailto:adrian@maranathamedia.com)

# Съдържание

Поразяващи ангели .....	3
Как четеш? .....	6
Естествен отклик .....	7
Христос като наш съвършен пример .....	9
Законът като копие на Божия характер .....	11
Съдебното убиване в противовес на убийството? .....	13
Преброяването на Израил .....	19
Прави грехът да изобилства .....	20
Морът е подпис на врага .....	23
Мечът на Божия Син .....	25
Унищожението на асирийската армия .....	30
Смъртта на Ирод .....	36
Унищожителната сила на добрите и злите ангели .....	39
Четене в контекст .....	40
Сатана е унищожителят на първородните в Египет .....	42
Стените на Ерихон .....	44

## Поразяващи ангели

Ако потърсите думите *ангел* и *порази* в Писанията, ще намерите четири библейски истории.

1. Числа 22-ра глава. Валаам и магарето. Валаам поразява магарето, което видяло ангел.
2. 2 Царе 24-та глава. Давид преброил Израил и 70 000 души са поразени от ангела на Господ.
3. 4 Царе 19:35 и Ис. 37:36. Асирийската армия, която съставлявала 185 000 души, е поразена от ангела на Господ.
4. Деяния 12:24. Ангелът на Господ поразява Ирод за греха му.

В първата история ангелът не поразил никого, но по-скоро Валаам ударил магарето след като то спряло да върви, заради страха си от ангела. Ангелът бил застанал пред Валаам с един меч.

Числа 22:23 А магарецата видя, че Ангелът ГОСПОДЕН стоеше на пътя с гол меч в ръка и магарецата се отби от пътя и отиде в полето. А Валаам удари магарецата, за да я оправи в пътя.

Застрашителната поза на ангела с меч в ръка, намеква, че ангелът е бил подготвен да нарани Валаам, и тази мисъл изглежда подкрепена от останалите истории в списъка ни. В следващата история Давид се опитва да преброи своята военна мощ, като акт на гордост от класирането на Израил между народите, и резултатът бил, смъртта на 70 000 израилтяни.

2 Царе 24:1 И гневът на ГОСПОДА отново пламна против Израил и Той подбуди Давид против тях да каже: Иди, преброй Израил и Юда.

2 Царе 24:15, 16 И ГОСПОД изпрати мор върху Израил от сутринта до определеното време и измряха седемдесет хиляди мъже от народа от Дан до Вирсавее. И когато ангелът

простря ръката си срещу Ерусалим, за да го погуби, ГОСПОД се смили заради злото и каза на ангела, който погубваше сред народа: Достатъчно! Оттегли сега ръката си! А Ангелът ГОСПОДЕН беше при хармана на евусееца Орна.

Първият прочит на тази история предполага нещо доста страшно. В гордостта си, царят преброява народа, след това Бог изпраща ангел да убие 70 000 души, а после се разкайва за извършеното зло и се въздържа от убиването на още хора. Още по-странно е, че 2 Царе 24:1 всъщност изглежда твърди, че самият Бог е подбудил Давид да преброи Израил, загатвайки, че сам Бог бил отговорен за това което се случило след това. Всяка личност, която вярва, че Бог е любов, трябва да си зададе въпроса: “За какво въобще се говори в тази история?”

Въпреки че следващата история за унищожението на асирийската армия включва смъртта на повече хора, изглежда е по-лесно да се преживее мисълта за нея, защото тези хора искали да убият Божия народ и били едни от най-злите, които са живели по земята. Асирийците одирали живи хора и ги набучвали на копия. Такова насилническо поведение срещу последователите на Бога може за мнозина да оправдава употребата на смъртоносно сила от страна на Господните ангели.

4 Царе 19:35 И в същата нощ Ангелът ГОСПОДЕН излезе и изби сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан. И когато станаха на сутринта, ето, всички те бяха мъртви трупове.

Вдъхновението добавя следния коментар към тази история:

Ръководени от Бога, ангелите са всесилни. Веднъж в изпълнение на заповедта на Христос, те за една нощ избиха сто осемдесет и пет хиляди души от асирийската армия.  
*Копнежът на вековете*, Гл. 75 - Параграф 11

Един предполагаемо ясен прочит на тези твърдения настоява, че ангелите на Господ са убили 185 000 асирийски войници. Изглежда напълно логично, че, когато една опасност от зло застрашава

смъртоносно Божия народ, тогава тези войници трябва да бъдат умъртвени заради убийствените им планове.

Последната история в нашия списък се отнася за Ирод. Той изглежда като най-подходящ кандидат за умъртвяване, имайки предвид всички извършени от него дела.

Деяния 12:21-23 И в един определен ден Ирод, облечен в царска одежда, седна на престола и държа реч пред тях. А народът извика: Глас божи, а не човешки! И веднага един Господен ангел го поразил, понеже не въздаде слава на Бога; и той беше изяден от червеи и умря.

Ирод бил убил Яков, братът на Йоан, а след това планирал да убие и Петър. Забележете какво казва вдъхновението за тази история:

Същият ангел, който бе дошъл от царските дворове да освободи апостола, бе вестителят за гнева и присъдата над Ирод. Ангелът бе докоснал Петър, за да го събуди от неговия сън, докосна, но по различен начин и злия цар - събори неговата гордост и му докара наказанието на Всемогъщия.

**Ирод умря в страшна агония на ума и на тялото, под разплащателния съд на Бога.** *Деяния на апостолите*, Гл.

15 - Параграф 28

Ясно е че Ирод е бил поразен от добър ангел. Ясно е също, че това е било едно наказание на отплата от Всемогъщия. Отплатата е заплащане, или компенсация, за извършени дела. Би било изключително изкусително да прекратим нашето изследване в този етап и да оформим едно заключение, че действително Бог изпраща Своите добри ангели, за да умъртвяват нечестивите. Въпреки че първата история съдържа усложнения, другите две истории за асирийците и Ирод, изглеждат недвусмислени и предлагането на нещо различно от това би могло да привлече обвинението за спиритуализиране на Библията с цел да пасне на идеята, че Бог е толкова любящ, че никога не би направил нещо такова.

## Как четеш?

Ако спрем изследването си тук, със сигурност бихме нарушили правилата за тълкуване на Библията, дадени на онези, които проповядват Тройната Ангелска Вест.

Онези, които се ангажираха с прогласяването на вестта на третия ангел, изследваха Писанията по плана използван от Отец Милър. В малката книга със заглавие "Възгледи за Пророчествата и пророческата хронология," Отец Милър дава следните семпли, но интелигентни и важни правила за изучаване и тълкуване на Библията: -

"1. Всяка дума трябва да има своята тежест по темата, която е представена в Библията; 2. Цялото Писание е необходимо и може да се разбере, чрез старателно приложение и изучаване; 3. Нищо от това, което е разкрито в Писанието не може и няма да бъде скрито от онези, които искат с вяра, без да се колебаят; 4. **За да се разбере една доктрина, съберете всички текстове по темата, която желаете да проумеете, след това нека всяка дума има своето подходящо влияние и ако можете да формулирате теорията си без противоречие, не може да сте в грешка;** 5. Писанието трябва да бъде тълкувател на себе си, тъй като то е правило само за себе си. Ако завися от някой учител да ми го тълкува, а той гадае за неговото значение, или желае да го нагласи така че да бъде според сектантското му кредо, или пък се има за мъдър, тогава неговите догадки, желанията му, кредото му, или мъдростта му стават мое правило, а не Библията."

Горният цитат е една част от тези правила; и в своето изучаване на Библията всички ние ще направим добре ако послушаме представените принципи. {*Ривю енд Херълд*, 25-ти ноември, 1884 г., Параграф 24}

Ако оформяме заключенията си *преди* да сме събрали всички идеи, а след това използваме това заключение, за да пренебрегнем идеите, които изглежда казват нещо друго, тогава ние не следваме правилата

на Милър, а това означава, че преставаме да проповядваме Тройната Ангелска Вест. Това е идея, която трябва сериозно да се обмисли.

Как примиряваме тези истории със следните изявления?

Мат. 5:44 Но аз ви казвам: обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят;

Лука 9:54-56 Когато учениците Му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изстреби, както стори и Илия? А Той се обърна и ги смъмри, и каза: Вие не знаете на какъв дух сте; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси. И отидоха в друго село.

Мат. 26:52 Тогава Исус му каза: Върни меч си на мястото му, защото всички, които са хванали меч, от меч ще загинат.

2 Петр. 3:9 Господ не забавя това, което е обещал, както някои смятат това за забавяне, а дълго ни търпи; понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат на покаяние.

## **Естествен отклик**

Един естествен отговор на заповедта да обичаме враговете си е, че макар на нас да е заповядано да обичаме враговете си, Бог, като праведен съдия на вселената, има правото и отговорността да поддържа ред и дисциплина в Своето владение. Като Негови поданици ние трябва да обичаме враговете си и да вярваме, че Бог ще ни защити, и ако е необходимо, ще убие онези, които ни заплашват.

Освен това, може да се каже, че, докато Исус е бил тук на земята, Неговата мисия действително не е била да унищожава хора, а да ги спасява. Вероятно би могло да се каже, че, когато делото Му тук на земята е било завършено, тогава е имало други аспекти от служението Му, които трябва да се изпълнят. Както показват Писанията:



Екл. 3:3 време за убиване и време за изцеляване; време за събаряне и време за градене;

Вт. 32:39 Вижте сега, че Аз, Аз съм и освен Мен няма бог. Аз умъртвявам и Аз съживявам, Аз наранявам и Аз изцелявам и няма кой да избавя от ръката Ми!

Ако възприемем тази перспектива, тогава е възможно да започнем да виждаме Исус като един могъщ Генерал, който, когато е необходимо, изпраща верните Си войници като вестители на смъртта, въоръжени със смъртоносна сила. Следните текстове лесно биха ни осигурили тази идея:

Изход 15:3 ГОСПОД е силен Воин, ГОСПОД е Името Му.

Исус Навин 5:13, 14 И когато Исус беше при Ерихон, той вдигна очите си и погледна, и ето, **срещу него стоеше мъж с гол меч в ръката Си**. И Исус пристъпи към него и му каза: От нас ли си, или от враговете ни? А той каза: Не, а съм военачалник на ГОСПОДНАТА войска; сега дойдох. **И Исус падна по лице на земята и се поклони**, и му каза: Какво заповядва Господарят ми на слугата си?

Псалм 2:4-9 **Този, който седи в небесата, ще се смее, Господ ще им се подиграе**. Тогава ще им говори в гнева Си и ще ги ужаси в яростта Си. Ще каже: Я Аз помазах Своя Цар на Сион, светия Си хълм! Аз ще възвестя наредбата на ГОСПОДА. Той Ми каза: Ти си Мой Син, Аз днес Те родих. Поискай от Мен и Аз ще Ти дам за наследство народите, и за притежание – земните краища. **Ще ги управляваш с желязна тояга, ще ги строшиш** като грънчарски съд.

Ез. 9:1, 2, 5, 6 И извика в ушите ми със силен глас и каза: Приближете се, палачи на града, всеки с оръжието си за изтребление в ръка! И ето, шестима мъже идваха по пътя от горната порта, която е обърната на север, **всеки с оръжието си за разрушение в ръка**, и сред тях имаше един мъж, облечен в лен, с писарска мастилница на кръста си. И влязоха и застанаха при бронзовия олтар.... А на другите чух да казва: **Минете след него през града и поразявайте;**

**окото ви да не пощади и да не пожалите! Старци, младежи и девиси, деца и жени – убивайте до изтребване!** Но не се доближавайте до никого от тези, върху които е белегът. И започнете от светилището Ми. И те започнаха от старейшините, които бяха пред дома.

Откр. 16:1-3 И чух от храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете и излейте на земята седемте чаши на Божията ярост! И първият отиде и изля чашата си на земята; и се появи лоша и люта рана по онези хора, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ. И вторият ангел изля чашата си в морето; и то стана като кръв на мъртвец и всяка жива душа в морето умря.

Представената пред нас картина е тази на могъщия Син на Бога с издигнат меч, когато се изисква да направи това което трябва. Може да бъде зададен въпросът: Защо Той изпраща хора с изтребващи оръжия да убият девиси и малки деца? Но предполагаемото изискване за един ясен прочит на Писанието би предложило това действително да се разбира по този начин, дори и да изглежда като особено жесток акт.

## **Христос като наш съвършен пример**

Ако приемем тази позиция, тогава се изправяме пред един голям проблем. Ако Божият Син заповядва, а също и Самият Той използва, смъртоносна сила, за да се справи с грешниците, тогава започваме да си създаваме проблеми с Исус, който е наш съвършен пример за следване, освен ако, разбира се, не влезем в сферата на мисълта, че Бог призовава хората да защитят честта Му, посичайки онези, които са Негови врагове. Дали Исус е същият вчера, днес и завинаги, както твърди Писанието, или Той разкрива Себе Си отчасти, така както е необходимо, за да посрещне конкретната ситуация? Какъв е примерът на Исус, който ни е даден да следваме?

1 Петр. 2:21-23 **Защото за това сте призовани; понеже и Христос пострада за вас, като ви остави пример, за да**

**следват по Неговите стъпки;** който грях не е сторил, нито се е намерило лукавство в устата Му; който, когато Го хулеха, с хула не отвърщаше; когато страдаше, не заплашваше, а предаваше делото Си на Този, който съди справедливо;

Христос е нашият образец, съвършеният и свят пример, който ни е даден, за да го следваме. Ръкопис 65, 1894 г.

**Бог не е оставил нищо неизвършено, което да не би могъл да извърши за нас. Дал ни е един съвършен пример за Своя характер в характера на Неговия Син;** и това е делото на Христовите последователи, когато те виждат несравнимото превъзходство на Неговия живот и характер, да растат в Неговото подобие. Когато гледат към Исус и откликват на Неговата любов, те ще отразяват образа на Христос. (*Ривю енд Херълд*, 15-ти февруари, 1898 г.).

Ако приемаме Исус като могъщ генерал, който използва смъртоносна сила срещу враговете Си, тогава умът наистина започва да се измъчва при прочитането на неща като следното:

Мат. 5:39-44 А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия; но ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата. На този, който би поискал да се съди с теб и да ти вземе ризата, остави му и горната дреха. Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две. Дай на този, който проси от теб, и не се отвърщай от онзи, който ти иска назаем. Чули сте, че е било казано: “Обичай ближния си, а мрази неприятеля си.” Но Аз ви казвам: обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят;

Тогава не е ли честно да зададем въпроса: “Искаш от нас да обичаме враговете си, докато Ти умъртвяваш Своите врагове, когато ти е удобно? Това последователно ли е?”

На едно по-дълбоко ниво, онези които вярват в Исус са изпълвани с Неговия Дух. Това означава, че каквито и характеристики да притежава Исус, те ще бъдат предадени на онези, които Го следват.

Гал. 4:6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, който вика: Авва, Отче!

1 Йоан 3:2 Възлюбени, сега сме Божии деца и още не е станало явно какво ще бъдем, но знаем, че когато стане явно, ще бъдем като Него, защото ще Го видим Такъв, какъвто е.

Дали Исус ще ни даде само част от Себе Си – онази, която обича враговете Му, а ще задържи частта, която ги заколва и ги изгаря живи? Дали въобще това е възможно да се направи? И така, ето каква е конфликтната идея:

Исус има правото и отговорността да унищожава онези, които упорстват в извършването на нечестие срещу Него и Неговия Баща.	Исус е нашият съвършен пример и ние сме призвани да копираме всеки аспект от живота Му, така както е разкрит в Писанието.
--	---

## **Законът като копие на Божия характер**

Нека добавим към това едно друго измерение. Десетте заповеди са откровение за характера на Бога.

Пренебрегвайки Божия закон, който е отпечатък на Божия характер и възплъщава принципите на Господното царство, хората не знаят какво вършат. Този, който отказва да го приеме, поставя себе си извън обсега на Божиите благословения. *Притчи Христови* – стр. 305, Гл. 23, Подзаглавие: Църквата днес - Параграф 36

Бог изисква съвършенство от Своите деца. Неговият закон е отпечатък на собствения Му характер и това е образецът за всеки характер. Това необятно мерило е представено на всички, за да не съществува недоразумение за естеството на поданиците, които Бог ще приеме в Царството Си. *Притчи Христови*, стр. 315, Гл. 24 - Параграф 22

Законът на Бога е копие на неговия характер; той илюстрира същността на Бога. Както в Христос виждаме блясъка на неговата слава – точният образ на неговата личност, така и в закона се разкриват атрибутите на Отец. *Знамения на времето*, 30-ти декември, 1889 г.

Бог би желал всички хора да знаят, където и да се чува Неговият глас, че правдата, която предава Христовото послушание на вярващия, е правдата, която е описана в изговореният на Синай закон. Нито една буква не може да се промени. **Той е една точна фотография на характера на Бога в Христос.** Е. Дж. Уагонър, *Вечният завет*, стр. 343, Параграф 1

Исус ни казва, че спазва заповедите на Своя Баща:

Йоан 15:10 Ако пазите Моите заповеди, ще стоите в любовта Ми, както и **Аз опазих заповедите на Своя Отец** и стоя в Неговата любов.

Това включва ли заповедта „Не убивай“? Когато проучваме живота на Исус на земята, виждаме, че Той никога не е убил никого.

Ирод и нечестивите власти убиха Праведния, но **Христос никога не уби никого**, и ние можем да припишем духа на преследването—понеже хората искат свобода на съвестта—на неговия произход—Сатана. *Ръкопис* 62 - 1886 г., стр. 64

Дали земният живот на Исус разкрива напълно характера на Бога?

Само Христос би могъл да представи Отец на човечеството, и учениците бяха привилегировани да наблюдават това представяне в продължение на повече от три години. *Копнежът на вековете*, стр. 664, Гл. 73 - Параграф 9

**Целият характер на Бога бе разкрит в неговия Син**, целият спектър от възможности на небето е изложен и готов за приемане от човека в лицето на Сина на Безкрайния. *Знамения на времето* - 30-ти декември, 1889 г.

Такъв е характерът на Христос, който се разкрива в живота Му. Това е характерът на Бога. От сърцето на Отец изтичат към човешките деца потоците на Божествено състрадание, което се разкри и изяви чрез Христос. Исус, нежният, съчувствителен Спасител, беше Бог, “изявен в плът”. 1 Тимотей 3:16. *Пътят към Христос*, стр. 12, Гл. 1 – Параграф 10

## Съдебното убиване в противовес на убийството?

Настоява се, че юридическото убиване не е убийство, и, че Десетте заповеди учат „да не убиваш“ в един юридически смисъл. Ето едно обяснение, което изразява тази идея:

Има две различни еврейски думи (ратсак, мут) и две гръцки думи (фонейо, апоктейно) за “убиване” и “убивам.” **Едната означава „да умъртвиш,“ а другата означава „да убиеш.“** Втората е забранена от десетте заповеди, а не първата. Всъщност, ратсак има по-широка дефиниция от английската дума „убивам“. Ратсак обхваща също различни смъртни случаи, поради невнимание и небрежност, но никога не е използвана за да опише убиване по време на война. Ето защо повечето съвременни преводи представят шестата заповед като “Не убивай” (Thou shall not murder) вместо “Не убивай (Thou shall not kill).” Обаче може да възникне един много голям проблем в зависимост от това кой превод се изследва. Винаги популярната версия на Крал Яков представя стиха като “Не убивай” (Thou shall not murder), и по този начин отваря врата за напълно погрешно разбиране на стиха. **Ако възнамеряваното значение на „Не убивай“ беше просто не убивай, това би представило всичкото лансирано от Бога проливане на кръв извършено от Израил като нарушение на самите заповеди на Бога** (Второзаконие 20-та глава). Но Бог не нарушава собствените Си заповеди, следователно е ясно, че стихът не се отнася за един пълен мораториум за отнемането на живота на друг човек.

Едно внимателно изследване на Писанието разкрива, че този аргумент е фалшив. Първо, в самото обяснение, писателят признава, че думата *ратсак*, която е думата преведена като „умъртвявам“ (kill) във версията на крал Яков означава не само убийство, но и убийство, което не е планирано предварително, което ние наричаме непредумишлено убийство. Това не е убийството „murder“.

**Числа 35:22-25 Но ако го е блъснал неочаквано, без да го е мразил, или неволно е хвърлил нещо върху него, или ако, без да види, е направил да падне върху него някакъв камък, от който може да умре, и той е умрял; но не му е бил враг и не е искал да му стори зло; тогава обществото да отсъди между убиеца и отмъстителя за кръвта според тези правила; и обществото да избави убиеца [Евр. 7523 Ратсак] от ръката на отмъстителя за кръвта, и обществото да го върне в прибежищния му град, където е прибягнал; и той да живее в него до смъртта на първосвещеника, който е помазан със светото масло.**

Вт. 4:42 за да прибягва там убиецът [Ратсак Евр. 7523], който **убие ближния си неволно**, без да го е мразил преди това, и като прибягне в един от тези градове, да живее:

Второ, Бог не е нареждал за хората, които извършат ратсак да получат същото.

**Числа 35:30 Всеки, който убие човек, убиецът [Евр. 7523] да се умъртви [ратсак Евр. 7523] по думите на свидетели.** Но не може само един свидетел да свидетелства против някого, за да се умъртви.

Как би могло Бог да заповядва неща, които десетте заповеди забраняват? Накратко, Бог можел да заповяда в Писанията всяка форма на смърт, защото Той се опитва да подсигури смъртната присъда, за да покаже милост, а не, за да убива хора. Моля вижте книгата *Служението на смъртта* за едно по-цялостно обяснение на този въпрос.

На трето място, думата мут [Евр. 4191] е използвана в Писанието, за да опише убиване (murder) и политическо убийство (assassination) на хора. Саул искал незаконно да убие Давид:

1 Царе 19:1, 2 И Саул говори на сина си Йонатан и на всичките си **слуги да се убие [Евр. 4191] Давид**. Но Йонатан, синът на Саул, беше много благоразположен към Давид. И Йонатан съобщи на Давид и каза: **Баща ми Саул търси да те убие [Евр. 4191]**. Затова сега се пази до утре и стой на тайно място и се крий.

Саул заповядал незаконното избиване на свещенството:

1 Царе 22:17, 18 Тогава царят каза на телохранителите, които стояха около него: Обърнете се и **убийте ГОСПОДНИТЕ свещеници**, защото и тяхната ръка е с Давид, и защото са знаели, че той е бягал и не са ми съобщили! Но слугите на царя не желаеха да вдигнат ръка, за да нападнат ГОСПОДНИТЕ свещеници. Тогава царят каза на Доик: Ти се обърни и нападни свещениците! И едомецът Доик се обърна и нападна свещениците, **и уби [Евр. 4191] в онзи ден осемдесет и пет мъже**, които носеха ленен ефод.

Убиването на Исфостей:

2 Царе 4:7 Когато влязоха в къщата, той лежеше на леглото си в спалнята си; и те го **удариха и го убиха [Евр. 4191]**, и му отсякоха главата. И взеха главата му и вървяха по пътя през равнината цялата нощ.

Авесалом заповядал незаконно убиване (murder) на своя полу-брат Амнон:

2 Царе 13:28 А Авесалом заповяда на момчетата си и каза: Гледайте сега, когато сърцето на Амнон се развесели от виното и когато аз ви кажа: **Ударете Амнон! – тогава го убийте [Евр. 4191]**. Не се страхувайте; не съм ли аз, който ви заповядвам? Бъдете силни и храбри!



Готолия убива (murder) всички царски синове с изключение на Йоас:

4 Царе 11:2 Но Йосавеета, дъщерята на цар Йорам, сестрата на Охозия, взе Йоас, сина на Охозия, и го открадна отсрещ царските синове, **когато ги убиваха [Евр. 4191]**; и го скри от Готолия в спалнята заедно с кърмачката му, и не го убиха.

Забележете превода в новата версия на Крал Яков:

4 Царе 11:2 Но Йосавеета, дъщерята на цар Йорам, сестрата на Охозия, взе Йоас, сина на Охозия, и го открадна отсрещ царските синове, **когато ги убиваха (английската дума за убийство) [Евр. 4191]**; и го скри от Готолия в спалнята заедно с кърмачката му, и не го убиха.

Друго политическо убийство използващо думата мут и преводът на Новата международна версия:

4 Царе 15:25 И военачалникът му Факей, синът на Ромелия, направи **заговор против него и го уби [Евр. 5221]** в Самария, във вътрешната царска къща, с Аргов и Арие, а с него бяха и петдесет мъже от синовете на галаадците. **Уби [Евр. 4191] го** и се възцари вместо него.

4 Царе 15:25 (Нов международен превод) Един от главните му офицери, Факей синът на Ромелия, направи заговор срещу него. Вземайки със себе си петдесет мъже от Галаад, **той уби [Евр. 5221] Факей**, заедно с Аргов и Арие, в цитаделата на царския дворец в Самария. **И така Факей уби [Евр. 4191] Факия** и го наследи като цар.

Ако мут е умъртвяване при изпълнение на присъда и за „праведно“ убиване, тогава възможно ли е нечестивите да убият “праведно“ даден човек?

Пс. 37:32 Безбожникът дебне праведния и търси **да го убие [Евр. 4191]**.

Пс. 109:16, 17 защото той [нечестивият] не си спомни да окаже милост, а преследваше бедния и сиромаша, и съкрушения по

сърце, **за да го убие [Евр. 4119]**. Той обичаше проклинането – нека го постигне; и не се наслаждаваше на благославянето – нека се отдалечи от него!

Еремия предупреждава срещу онези, които се опитват да го убият:

Ер. 26:13-15 Затова сега оправете пътищата си и делата си и послушайте гласа на ГОСПОДА, своя Бог; и ГОСПОД ще се разкае за злото, което е говорил против вас. А аз, ето, аз съм в ръката ви; направете ми каквото ви се вижда добро и право. Но знайте със сигурност, че ако ме умъртвите [Евр. 4191], **ще докарате невинна кръв върху себе си**, върху този град и върху жителите му; защото наистина ГОСПОД ме изпрати при вас да говоря в ушите ви всички тези думи.

Така че думата *мут* наистина може да се използва със значението убивам и политическо убийство, а думата *ратсак* може да бъде използвана за случайна смърт. Това доказва, че твърдението, че *мут* е някак си само за едно праведно убиване, а *ратсак* за убийство, е невярно.

И накрая, независимо от това как се дефинират, както убийството, така и юридическото умъртвяване използват смъртоносна сила. Дали употребата на насилие е част от Божието царство?

Земята потъна в тъмнина от фалшиво разбиране за Бога. Лукавата власт на Сатана трябваше да бъде съкрушена, за да се разсее тъмнината и светът отново да се върне при Бога. Това не можеше да се извърши чрез сила. **Употребата на насилие противоречи на принципите на Божието управление.** Бог желае служба само от любов; а любовта не се налага със заповед; тя не се печели със сила или власт. Само любовта пробужда любов. Да познаваш Бога, означава да Го обичаш; Неговият характер трябваше да бъде разкрит в контраст с характера на Сатана. Копнежът на вековете, стр. 22, Гл. 1 - Параграф 9

Схващаме ли значимостта на горното твърдение? Бог не може да използва смъртоносна сила като част от Своето царство. Приемаме ли

това твърдение за вдъхновено? Отговаря се, че трябва да извличаме учението си от Писанието. Бих казал, че най-съвършеният пример за отказът да се използва принуждаваща сила е земният живот на Исус. Приемаме ли думите на Исус?

Мат. 5:39 А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия; но ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата.

Дали Исус е демонстрирал тази част от Своя характер? Освен това, ако юридическото убиване е част от Божия характер, това е трябвало да бъде разкрито в земния живот на Исус. Но никъде не е разкрито Той да е премерил внимателно живота на някого, а след това да е наредил да го убият.

Какъв отговор може да се даде на човека, който казва: “Следвах твоя пример в Стария завет, когато умъртвявах злоторците.” Трябва ли на такъв човек да се каже: “Следвал си погрешен пример; тази част от Писанието не трябва да бъде следвана от теб.” Можете ли да видите, че това прави нещата много трудни?

Надявам се, че сте достигнали до точката, където можете да видите как, когато си позволим да вярваме, че Бог използва смъртоносна сила и унищожаване хора, възникват големи противоречия в Писанието. Ако е така, тогава сме поканени да коленичим и да помолим нашия Баща да ни покаже как да обясним тези привидни противоречия. Изглежда сякаш Библията учи, че Той използва смъртоносна сила срещу хора, но, ако приемем това, ние се натъкваме на един ужасен конфликт в старанието си да хармонизираме цялата Библия.

## Преброяването на Израил

Нека започнем с историята в която Давид преброява Израил. Как разбираме следния стих? Как Бог е подбудил Давид да преброи Израил?

2 Царе 24:1 И гневът на ГОСПОДА отново пламна против Израил и Той подбуди Давид против тях да каже: Иди, преброй Израил и Юда.

Ако сравним това със същата история разказана на друго място, ще прочетем следното:

1 Лет. 21:1 Но Сатана се надигна против Израил и подбуди Давид да преброи Израил.

Ако прочетем само 2 Царе 24:1 и изискваме един ясен прочит на този текст, тогава трябва да кажем, че самият Бог е довел Давид до извършването на това, за да може 70 000 израилтяни да бъдат убити. Всеки мислещ човек веднага би повдигнал въпроса, как тази идея е в синхрон с един Бог, който твърди, че е любов. Изказът на този пасаж ни кани да се запитаме дали действително Бог е бил Този, който е направил това?

Онези които се стараят да прочетат повече, ще открият, че 1 Летописи 21:1 разкрива, че на Сатана му е било позволено да изкуши Давид да преброи Израил. След това сме поканени да хармонизираме двата записа. Стигаме ли до заключението, че Бог и Сатана работят заедно, за да причинят унищожението на тези израилтяни? Отново сме поканени да копаем по-дълбоко, за да намерим разрешението. Този процес изпитва сърцата на хората, за да се види дали наистина вярват, че Бог е любящ Баща, или колеблив Съдия и жесток тиранин. Онези които виждат благодат в очите на Господ, ще настояват докато успеят да хармонизират записите, а други просто ще вярват в противоречието и ще твърдят, че Бог е любящ дори докато върши тези неща.

Като деца на първия Адам, ние сме наследили една вяра, че Бог е жесток и тираничен. Адам получил тази информация от Сатана. Ето защо Адам побягнал и се скрил в градината. Той се уплашил, че Бог ще

го убие заради греха му, и това дало на Сатана властта му над нас, чрез страха от смъртта.

Евр. 2:14-15 И така, понеже децата са участници в плът и кръв, то и Той подобно взе участие в същите неща, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта на смъртта, тоест дявола, и да избави всички онези, които чрез страха от смъртта през целия си живот са били подчинени на робство.

Разбирането на Божия народ е било заслепено, защото Сатана е представил погрешно характера на Бога. Нашият добър и жалостив Господ бе представен пред народа облечен с атрибутите на Сатана, и за търсилите истината мъже и жени, които толкова дълго са гледали на Бога в една фалшива светлина, е трудно да прогонят от погледа си облакът, който засенчва славата Му. *Избрани вести*, том 1, стр. 355, Гл. 55 – Параграф 1

## **Прави грехът да избилства**

Как нашият Баща се справя с тези фалшиви обвинения срещу Него, които са написани на нашите естествени сърца?

Римл. 5:20 А освен това дойде и законът, за да се умножи прегрешението. Но там, където се умножи грехът, много повече се умножи благодатта;

Нашият Баща прави така, че прегрешението да се умножи. Как го прави? Той прави така че законът да влезе. Как естественият човек прочита законът, когато той идва при него?

Яков 1:23-24 Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото, понеже се оглежда и си отива, и веднага забравя какъв е бил.

Естественият човек прочита Божието Слово и, докато чете, естествените му мисли за Бога се умножават. Естествените му мисли за Бога като тиранин са увеличени до степента, при която той ще трябва да направи избор. Ако стане извършител на Словото, ще започне да вижда една различна картина за Бога, която е в противоречие с естествените му мисли. Тогава му се предлага възможността да позволи на благодатта да изобилства или просто да си върви по пътя и да забрави какъв е.

Библията е написана по такъв начин, че да позволи на естествените мисли на човека да растат. Той ще намери потвърждението което търси за себе си, за да докаже, че Бог използва смъртоносна сила върху хората и ги унищожава. Тази вяра подкрепя мислите на естествения човек и ги разширява. След това тя е предизвикана чрез откровението в живота на Исус и грешникът е поканен да дойде в светлината на Отец, чрез откровението на Божия Син. Това е значението на Йоан 16:8. Духът ни убеждава в грях, а след това в правда. Преходът от едната в другата позиция изисква борба, защото плътта воюва срещу Духа. Но ако душата вижда любовта на Бога в лицето на Исус Христос, ще изостави плътската идея за употребата на смъртоносна сила като част от царството на Бога. В това има нещо удивително. Онези които се хващат за меч на Божието Слово ще ги сполети умъртвяване на възгледа за Бога на стария човек – те умират чрез този меч. А онези които се задържат в становището на стария човек и защитават употребата на буквален меч от Бога, ще умрат с такъв меч. Защото всички, които се залавят за меч, от меч ще умрат. Всички ние ще умрем от някакъв меч. Вие от кой ще умрете?

Тогава как Сатана е изкушил Давид?

В своето благополучие, Давид не запази онова смирение на характера и доверие в Бога, които характеризираха по-ранната част на живота му. Той гледаше на възкачването си в царство с гордост, и постави в контраст тогавашното им благополучно състояние с малкия им брой и малката им сила, когато се възкачи на трона, приемайки слава за себе си. Задоволяваше амбициозните си чувства, предавайки се на изкушението на дявола да преброи Израил, за да може да

сравнява предишната им слабост с настоящото им благополучно състояние по време на неговото управление. Това беше противно за Бога и в противоречие с ясната му заповед. Това би довело Израил до разчитане на тяхната сила поради броя им, вместо на живия Бог. *{Духът на пророчеството, том 1, стр. 385, Параграф 1}*

По какъв начин Бог се насочил против Давид?

Бог не може, според славата на собственото Си име, да защити онези, които действат в противоречие с волята Му. *Свидетелства към църквата, том 8, стр. 51, Част втора - Често повторени съвети - Параграф 7*

Давид не бил сам в този дух на гордост заради нарастващата сила на Израил.

Общуването с езическите народи водеше до желание да се следват техните обичаи и разпалваше стремеж към светско величие. Израил трябваше да бъде зачитан като народ на Йехова, но когато гордостта и себе упованието му се надигнаха, израилтяните престанаха да бъдат доволни от това предимство. Бързо се погрижиха за положението си сред другите народи. Този дух не можеше да не призове изкушението. *Патриарси и пророци, стр. 746, 747, гл. 73 - Параграф 3*

Въпреки че Господ предупредил Давид чрез Йоав, защитата била премахната от Давид и на Сатана било позволено да има повече достъп да го изкушава. Давид се съпротивил на подбужданията на Духа да не следва естествения си път, и, с извършването на това, Сатана бил в състояние да премахне защитната ограда от ангели, която ограждала Израил. Ето процесът, който обяснява настъпващите присъди:

Беше ми показано, че съдбите на Бога нямаше да дойдат върху тях директно от Господ, но по следния начин: Те поставят себе си отвъд Неговата защита. Той предупреждава, поправя, упреква и посочва единствения път към безопасност; и тогава, ако онези, които са били обекти на специалната Му

грижа, продължат да следват собствения си курс на независимост от Божия Дух, след повторни предупреждения, ако изберат собствения си път, тогава Той не поръчва на ангелите Си да предотвратяват решителните атаки на Сатана срещу тях. *Ръкопис 14 - стр. 3*

Това не е едно несъвършено изявление. То казва *Беше ми показано, че съдбите на Бога нямаше да дойдат върху тях директно от Господ.* Използването на определителният член (съдбиТЕ), без квалификация (някои съдби), говори, че това е един последователен принцип и е в пълно съответствие с това как Библията ни казва, че присъдите идват върху хората. Десетте заповеди ни казват точно как работи това:

Изх. 20:5-6 да не им се покланяш, нито да им служиш, защото Аз, ГОСПОД, твоят Бог, съм Бог ревнив, който въздавам вината на бащите върху синовете до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят, а оказвам милост към хиляди поколения на онези, които Ме любя и спазват Моите заповеди.

Изх. 34:7 който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не оставя ненаказан виновния, въздава беззаконието на бащите върху децата и върху внуците им до третото и до четвъртото поколение.

## **Морът е подпис на врага**

2 Царе 24:15 И ГОСПОД изпрати [Евр. 5414] мор върху Израил от сутринта до определеното време и измряха седемдесет хиляди мъже от народа от Дан до Вирсавее.

*Думата изпрати* е всъщност *натан*, и означава *да даде*, а понякога *да предаде*. Обърнете специално внимание на следния стих, във връзка с мора, когато става въпрос за Божия завет.



Левит 26:25 И ще докарам върху вас меч, който ще извърши отмъщение за завета, и когато се съберете в градовете си, ще изпратя между вас мор; и ще бъдете предадени [Евр. 5414] в ръката на врага.

Тук *натан* е преведена като *предадени*. Обърнете внимание на последната част на стиха. Думата *и* е добавена и това може лесно да се прочете така:

Ще изпратя между вас мор; ще бъдете предадени [Евр. 5414] в ръката на врага.

Това означава, че, когато морът дойде, това ще е, защото са били предадени на врага.

Пс. 91:1-3 Който обитава под закрилата на Всевишния, той ще живее под сянката на Всемогъщия. Ще казвам на ГОСПОДА: Ти си моето прибежище и моята крепост, моят Бог, на когото се уповавам! **Защото Той ще те избавя от примката на ловеца и от гибелния мор.**

...**Сатана** упражнява своята сила. Помита зреещата жетва, и следват глад и беда. **Заразява смъртоносно въздуха и хиляди загиват от мора.** Великата борба, стр. 590, Гл. 36 - Параграф 18

Сатана е този на когото е позволено да унищожава тези хора. Алтернативата би била, че Бог е позволил на Сатана да въвлече Давид и Израил в грях, а след това Бог се обръща и смазва 70 000 души. Тази позиция не е последователна. Сатана се е надигнал и му е било позволено да изкуши Давид, защото Давид не действал според Божията воля. Когато Давид се поддаде на изкушението, това отворило по-голям достъп за Сатана до Израил и на него му било позволено да докара мор всред тях. Но това не обяснява онази част с ангела, който поразил израилтяните.

2 Царе 24:16-17 И когато ангелът простря [Евр. 797 изпрати, отпусна] ръката си срещу Ерусалим, за да го погуби, ГОСПОД се смили заради злото и каза на ангела, който погубваше [Евр.

7483 отблъсква, освобождава] сред народа: Достатъчно! Оттегли сега ръката си! А Ангелът ГОСПОДЕН беше при хармана на евусееца Орна. И когато Давид видя ангела, който поразяваше сред народа, говори на ГОСПОДА и каза: Ето, аз съгреших и аз постъпих криво! А тези овце какво са сторили? Моля те, нека ръката Ти бъде срещу мен и срещу моя бащин дом!

Сатана бил този който причинил мор, но какъв е този меч, който Господният ангел прострял над Ерусалим? Какъв е мечът, който се използва от Божия Син?

## **Мечът на Божия Син**

Откр. 1:16-17 И в дясната Си ръка имаше седем звезди, и от устата Му излизаше меч, остър и от двете страни, и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си. И когато Го видях, паднах при краката Му като мъртъв; а Той сложи дясната Си ръка върху мен и каза: Не се бой, Аз съм Първият и Последният, и Живият;

Виждаме реакцията на апостол Йоан, когато видял изражението на Божия Син и мечът, който излизал от устата Му. Какъв бил този меч?

Евр. 4:12 Защото Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки двустърган меч, като пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и е съдия на помислите и намеренията на сърцето.

Имаме ли пример за това как този меч е бил използван от Христос?

Застанал на стъпалата на храмовия двор, Христос с изследващи очи обхваща разкрилата се пред Него сцена. С пророчески поглед гледа бъдещето - не само години, но векове и епохи. Вижда как свещеници и управници ще отклоняват нуждаещите се от техните права и ще забраняват евангелието да се проповядва на бедните. Вижда как

Божията любов ще бъде скрита от грешниците и хората ще търгуват с Неговата благодат. Пред тази картина лицето Му придобива израз на възмущение, сила и власт. Вниманието на народа е привлечено към Него. Очите на хората, заети с тяхната несвята търговия, се приковават в лицето Му. Те не могат да откъснат поглед от този Човек. Чувстват, че Той чете най-съкровените им мисли и открива скритите им подбуди. Някои се опитват да закрият лицата си, сякаш злите им дела са изписани върху тях, за да избягнат тези пронизателни очи.

Суматохата изведнъж спира. Шумът от търговията и пазарлъците е утихнал. Тишината става мъчителна. Чувство на благоговение изпълва събралите се. Сякаш бяха застанали пред Божия съд да отговорят за делата си. Гледайки Христос, те виждат Божествеността да проблясва през човешката одежда. Величието на небето застава, както Съдията ще застане в последния ден - не със същата слава, която ще Го придружава тогава, но със същата сила да чете в сърцата. Погледът Му обхваща множеството, виждайки всеки един поотделно. Осанката Му, внушаваща достойнство, сякаш се издига над тях и Божествена светлина озарява лицето Му. Той заговаря и ясният Му, звучен глас - същият, който на планината Синай провъзгласи закона, който свещениците и управниците нарушаваха - се чува да отеква под сводовете на храма: “Дигнете ги оттук; не правете бащиния Ми дом на търговия.”

Бавно слизайки по стъпалата и **размахвайки бич от върви, събран при влизането Му в двора**, Той заповядва на пазарящите се да отстъпят от преддверията на храма. С ревност и строгост, които никога преди това не бе изявявал, **Той преобръща масите на среброменителите**. Монетите падат с остър звън върху мраморната мозайка. Никой и не помисля да се усъмни в Неговия авторитет. Никой не смее да събере нечестната печалба. **Исус не ги удря с камшика от върви, но в ръката Му този прост бич изглежда ужасен като огнена сабя** [никаква сила не се използва върху хората]. Служителите в храма, спекулиращите свещеници,

комисионерите и търговците на добитък със своите овце и овни се **втурват да излизат от храма с единствената мисъл да избягат от присъдата на Неговото присъствие.**

Паника обхваща множеството, което чувства покоряващата сила на Неговата Божественост. Викове на ужас се изтръгват от стотици пребледнели устни. Дори учениците се разтреперват. Те са обзети от страхопочитание от думите и от така необичайното поведение на Исус. *Копнежът на вековете*, стр. 157, 158, Гл. 16 - Параграф 12-15

При онези 70 000 души, които срещнали гнева на унищожителя, Духът на Бога дошъл с дълбокото убеждение за грях, за да може да се покаят. Делото на това дълбоко убеждение е спешно, защото, ако те откажели да се подчинят на делото на Духа, щели да бъдат напълно незащитени и да се срещнат със Сатана - унищожителят. Подобно на хората при очистването на храма, те се втурнали да бягат от присъствието му. В случая със 70 000, те се втурнали да бягат от присъствието на Исус, направо към ръцете на очакващия Сатана, който ги посякъл с мор. Можели да се покаят за греховете си и да молят Бога да им прости, но те побягнали от присъствието Му и резултатът бил смърт.

Този процес бил точно същото, което Бог бил казал, че ще направи на ханаанците.

Иzx. 23:27-28   Ще изпратя пред теб страх от Мен и ще обезсиля всичките народи, между които ще отидеш, и ще направя всичките ти врагове да обърнат гръб пред теб. Ще изпратя и стършели пред теб и те ще изгонят отпред теб евейците, ханаанците и хетейците.

Изпращането на страх е убеждението за грях, което причинява ужас на нечестивите. Стършелите са тръните на виновната измъчвана от вина съвест. Тези бодили ги извлекли от присъствието на Бога и ги тласнали в ръцете на врага. Но ако те се били покаяли и станели като малки деца, можели да бъдат спасени. Не всички напуснали храма, но всички почувствали меча.

Когато те побягнаха, бедните останаха вътре и сега гледаха към Исус, чието лице изразяваше любов и съчувствие. Със сълзи в очите Си Той каза на треперещите около Себе Си: “Не бойте се, Аз ще ви избавя и вие ще Ме прославите. Затова дойдох на света.” Народът се притискаше до Христос с настойчиви молби за помощ: “Учителю, благослови ме!” Неговото ухо чу всеки вик. С милост, надминаваща майчината, Той се наведе над страдащите. Обърна внимание на всички. Всеки бе излекуван, независимо от каква болест бе болен. Немите отвориха устата си с хвала. Слепият видя лицето на своя лечител. Сърцата на страдащите бяха зарадвани.

*Копнежът на вековете*, стр. 163, Гл. 16 - Параграф 22-23

И така, в историята за преброяването на Израил виждаме, че в едно последно усилие да достигне онези, които падали в ръцете на Сатана, Духът на Бога дошъл при тях и пожелал да очисти сърцата им от грях, за да могат да бъдат спасени. Когато отказали, Исус изговорил тъжните думи: “Вашият дом се оставя пуст.” Думата меч на еврейски всъщност означава *суша*, и когато душите им се съпротивили напълно на Христос, Той бил принуден да ги остави в ръцете на Сатана, защото те му отказали достъп.

Помислете също и за това, че Сатана контролирал сърцата на тези хора. Христос се опитвал да ги достигне за един последен път. Сатана бил решен да не загубва своята плячка, и когато човешкото сърце отказвало достъп на Христос, Сатана се постарал да си подсигури тези души, чрез отнемане на живота им, вместо да рискува да допусне да се покаят за греховете си. Не знаем точните подробности на случая, но принципите не са трудни за проследяване.

Отправя се обвинението: “Ти спиритуализираш текстовете на Писанието. Библията използва думата меч и ние трябва да я приемем буквално.” Първо, това което убило хората, бил морът. Те не умрели от някакъв физически меч на ангела. Второ, от нас се изисква да съберем всичко което можем и след това да оформим своето заключение. В тази връзка, обърнете специално внимание на правило 11-то на Уилям Милър.

Как да знаем кога една дума се използва символично? Ако има добър смисъл така както е, *и не нарушава простите закони на природата*, тогава трябва да се разбира буквално, ако не, символично.

След като хората са загинали от мор, споменатият меч, който бил в ръката на ангела, трябва да е имал някаква друга цел. Библията ни говори за мечът, който използва Христос на няколко места и този меч е Словото на Бога. Описахме как ангелът е поразил хората с меч и все пак те умрели от мор. Мечът бил Словото на Бога, който убеждавал хората. Ето как ги е поразил ангелът на Господ. Чрез този меч, те отказали да умрат за аза, и така Духът на Бога ги оставил, и унищожителят отнел живота им. Това е напълно последователно с казаното ни чрез вдъхновението:

В този век се показва повече от едно обикновено презрение към Бога. Хората са достигнали една степен на нахалство и непослушание, която показва, че чашата на нечестието им е почти пълна. Мнозина доста са прекрачили границите на милостта. Скоро Бог ще покаже, че наистина е живият Бог. Той ще каже на ангелите, „Не воювайте вече срещу Сатана, когато се стреми да унищожава. Нека прояви злобата си върху децата на непослушанието; защото чашата на нечестието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие към друга, добавяйки ежедневно към беззаконието си. Вече няма да се намесвам и да преча на унищожителя да извършва делото си." *Ривю енд Херълд* - 17-ти септември, 1901 г.

Нека помним отказът да се приеме символичното значение в думите на Исус, когато буквалното значение се разбираше като изключително жестоко и неестествено.

Йоан 6:53-55 Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си. Който яде Моята плът и пие Моята кръв, има вечен живот; и аз ще го възкреса в последния ден.

Защото Моята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие.

Отговорът на болшинството бил следният:

Йоан 6:66 Поради това мнозина от учениците Му се върнаха назад и повече не ходеха с Него.

Ще имаме ли реакция от типа 666 в отговор на тези истории в Стария завет, проваляйки се в прилагането на правилата за правилно тълкуване на Милър и нарушавайки законите на природата? Имайки предвид тези принципи, нека продължим напред към следващата история, в която един ангел поразил 185 000 асирийски войници.

## **Унищожението на асирийската армия**

4 Царе 19:35 И в същата нощ Ангелът ГОСПОДЕН излезе и изби сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан. И когато станаха на сутринта, ето, всички те бяха мъртви трупове.

Вижте внимателно как този стих казва, че ангелът на Господ ги е поразил и на сутринта се намериха мъртви. Не казва, че ангелът на Господ ги е ударил с едно силово оръжие, причинявайки им моментална смърт. Ако се върнем на Новия завет, забелязваме нещо интересно:

Когато шумът от приближаващата се армия се чу, още преди хусистите да се бяха показали, сред кръстоносците отново настана страшна паника. Принцове, генерали и обикновени войници, хвърляха оръжието и се разбягваха по всички посоки. Напразно папският нунций, ръководещ нахлуването, се опитваше да събере ужасените и дезорганизирани войски. Въпреки крайните му усилия сам бе повлечен от вълната на бегълците. Поражението бе пълно и отново солидна плячка падна в ръцете на победителите.

Така многобройната армия, изпратена от най-мощните народи на Европа, огромен брой храбри, войнствени мъже, обучени и добре въоръжени за битка, за втори път избягаха без какъвто и да било удар пред защитниците на един малък и слаб народ. Проявата на Божествената сила бе явна. **Нашествениците биваха поразявани от свръхестествен ужас. Този, Който помете множествата на фараона при Червено море, Който обърна в бяг армиите на мадиамците пред Гедеон и неговите 300 души, Който в една нощ порази силите на гордия асириец,** отново бе прострял ръката Си, за да унищожи силата на потисника. “Там ги нападна голям страх, гдето нямаше страх; защото Бог разпръсна костите на опълчващите се против тебе; посрамил си ги, защото Бог ги отхвърли” (Пс. 53:5). *Великата борба*, стр. 117, Гл. 6 - Параграф 54

Историите за египтяните, мадиамците и асирийците са представени заедно като такива, в които се среща изявата на божествена сила, която причинява един свръхестествен ужас. Този ужас е убеждението на душите за грях, докато Духът се опитва да ги доведе до покаяние и да ги обърне от нечестивите им дела. Когато пада този меч, той кара войниците да паднат като мъртви.

Мат. 28:2-4 И ето, стана голям трус; защото Господен ангел слезе от небето и пристъпи, премести камъка и седна на него. Видът му беше като светкавица, а облеклото му - бяло като сняг. **Но от страх от него стражарите се разтрепераха и станаха като мъртви.**

“Кого търсите?”. Те отговориха: “Исуса Назарянина.” “Аз Съм” - отвърна Исус и като изговори тези думи, ангелът, който преди малко Му прислужваше, застана между Него и тълпата. **Божествена светлина озари лицето на Спасителя и подобен на гълъб образ Го осени отгоре. В присъствието на Божествената слава тълпата убийци не можа да устои и за момент.** Люшнаха се назад. Свещеници, старейшини, войници, даже и Юда - всички паднаха като мъртви на земята. {*Копнежът на вековете*, стр. 694, Гл. 74 - Параграф 27}



Знаем че войниците, които са пазели гроба на Исус не са умрели заради ужаса им, защото са били способни да докладват на юдейските водачи за случилото се.

Мат. 28:12-15 А те, след като се събраха със старейшините и се съвещаваха, дадох на войниците достатъчно пари и казаха: Кажете: Учениците Му дойдоха през нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме. И ако за това стигне слух до управителя, ние ще го убедим и ще направим така, че вие да нямате неприятности. И те взеха парите и постъпиха, както бяха научени. И това, което те казаха, се разнесе между юдеите и продължава и до днес.

Когато праведният Данаил видял ангел Гавраил, той паднал на колене като мъртъв, а Гавраил го подсилил, за да устои в присъствието му.

Дан. 10:8-11 И аз останах сам да видя това голямо видение, но не остана в мен сила, **защото цветът на лицето ми [превъзходство, слава] стана мъртвешки бледен и не ми остана сила.** И чух гласа на думите му. И когато слушах гласа на думите му, **паднах на лицето си в дълбок сън, с лицето си към земята.** И ето, ръка се допря до мен и ме постави разтреперен на коленете ми и на дланите на ръцете ми. И ми каза: Данииле, мъжо възлюбени, разбери думите, които ти говоря, и се изправи на мястото си, защото сега съм изпратен при теб. **И когато изговори към мен това слово, аз се изправих разтреперен.**

В присъствието на святия ангел, истинската реалност на греховността на Данаиловото човешко естество била изобличена, и било разкрито, че неговото превъзходство, или характер, все още били покварени в сравнение с тези на ангела. Щом случаят е такъв при един праведен човек, какво да кажем тогава за нечестивите?

Когато тялото получава една ужасна заплаха, имунната система е поставена под голямо напрежение, и ако това състояние се задържи продължително време, тялото започва да се срива. След като 185 000 войници видели ангела на Господ, защитните сили на телата им отслабнали и те станали уязвими на разболяване. Историкът Йосиф Флавий обяснява какво се е случило след това.

5. "Когато Сенахирим вече се връщал в Ерусалим от войната си с Египет, той намерил своята армия, която била под командването на неговия генерал Рабшак в опасност [от една язва], защото Бог бил изпратил върху армията му заразна болест; и сто осемдесет и пет хиляди войници, заедно с техните капитани и генерали, били унищожени още в първата нощ на обсадата. Затова царят изпаднал в голям ужас и в страшна агония при вида на това бедствие; и бивайки много уплашен за цялата си армия, избягнал с останалата част от войските си в своето царство, и в своя град Ниневия; и когато престоял там малко време, бил предателски нападнат, и умрял от ръцете на по-големите си синове, Адрамелех и Серасер, и бил убит в неговия собствен храм, който се наричал Араске. Йосиф Флавий, *Юдейски древности*, Книга 10-та, Глава 1-ва, Част 5-та.

Това е потвърдено от Духа на пророчеството.

Ангелът на Господ излезе и порази в лагера на асирийците сто осемдесет и пет хиляди: и когато те станаха рано на сутринта, ето, те всички бяха мъртви трупове" [Ис. 37:36].  
**Възраст, позиция или влияние не могат да спасят никой от нас от внезапна болест и бедствие, ако Господ казва: "Свърши се".** *Издание на ръкописи*, том 16, стр. 16, 17.

Свръхестественият ужас, който бил преживян от войниците се дължал просто на осъзнаването на тяхното нечестие, когато се озовали в присъствието на един свят ангел. Не било необходимо ангелът да ги поразява; той само трябвало да се появи пред тях. Това което ги споходило и веднага им причинило такава ужасна уплаха били собствените им грехове и чувството им на вина. Това отслабило защитните сили на телата им, една язва започнала да се разпространява в целия лагер, и те умрели.

Знаем че при Второто Пришествие нечестивите са унищожени от блясъка на Христовото идване. Това означава едно разкриване на Христовия характер, което причинява ужасно мъчение в грешника. Мъчението идва заради отказа на грешника да се покае. Сърцето му

прималява от страх. Едно описание на този процес е записано в книгата 2<sup>о</sup> Ездра (бълг. 3<sup>о</sup> Ездра) от Апокрифа. Тази книга била цитирана от много адвентни пионери, а Елън Уайт казала, че мъдрите ще разберат това в последните дни. Това може да се прочете в Издание на ръкописи (MR), том 15, стр. 66.

3 Ездра 13:10-11 но само, както видях, той изпущаше из устата си като че ли огнен лъх и из устните си - като че ли пламенно дишане и от езика си пущаше искри и бури, и всичко това се сля в едно: и огнен лъх, и пламенно дишане, и силна буря. И устремно нападна той това множество, което се бе приготвило да се срази, и изгори всички, тъй че от безбройното множество нищо се не видя, освен прах, и само дъх от дим; видях това и - страх ме обзе.

3 Ездра 13:15: покажи ми прочее и значението на тоя сън,

3 Ездра 13:34-38: и ще се събере в едно събрание безбройно множество, като че ще иска да отиде и да Го победи. А Той ще застане наврѣх планина Сион. И Сион ще дойде и ще се покаже на всички приготвен и уреден, както ти видя планина, изваяна без ръце. А Моят Син ще изобличи нечестията, измислени от тия народи, които чрез злите си помисли приближиха бурята и мъките, с които ще почнат да се мъчат, и които са подобни на огън; и Той без труд ще ги изтреби със закона, който е подобен на огън.

Поразяването на асирийците от Господния ангел показва, че Божието Слово убеждава тези мъже в греховете им. То ги връхлита като силна буря и отказът им да се покаят им причинява болка.

Откр. 16:9-11 И хората се опекоха от голямата горещина и похулиха Името на Бога, който има власт над тези язви, и не се покаяха да Му отдадат слава. И петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му беше помрачено; и хората хапеха езиците си от болка и похулиха небесния Бог заради болките си и раните си, и не се покаяха за делата си.

Всички те били унищожени “без труд, от закона, който е” копие на Божия характер. Това не е ли същият огън, погълнал Надав и Авиуд и дошъл от светилището? Въпреки че огънят ги погълнал, те били изнесени с дрехите им.

Левит 10:2-5 Затова излезе огън отпред ГОСПОД и ги пояде и те умряха пред ГОСПОДА. Тогава Мойсей каза на Аарон: Това е, което говори ГОСПОД, като каза: В онези, които се приближават при Мен, ще се осветя и ще се прославя пред целия народ. А Аарон мълчеше. И Мойсей повика Мисаил и Елисафан, синовете на Озиил, чичото на Аарон, и им каза: Пристъпете, вдигнете братята си отпред светилището и ги изнесете вън от стана. **И те пристъпиха и ги изнесоха с хитоните им вън от стана**, както каза Мойсей.

Още един начин, по който отново разбираме, че това поразяване е убеждението в грях, е чрез конкретната употреба на тази дума:

1 Царе 24:6 А след това **сърцето на Давид се разтрепери** [Евр. 5221], понеже беше отрязал края на дрехата на Саул.

2 Царе 24:10 Но **сърцето на Давид го изобличи** [Евр. 5221], след като беше преброил народа. И Давид каза на ГОСПОДА: Съгреших много с това, което направих. И сега, ГОСПОДИ, отмахни, моля Те, беззаконието на слугата Си, защото направих голяма глупост!

Това е същата дума като намиращата се в 4 Царе 19:35:

4 Царе 19:35 И в същата нощ Ангелът ГОСПОДЕН **излезе и избѝ** [Евр. 5221] сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан. И когато станаха на сутринта, ето, всички те бяха мъртви трупове.

Следователно думата поразѝ със сигурност може да означава едно убеждаване в грях.

## Смъртта на Ирод.

Последната ни история в списъка е смъртта на Ирод.

Деян 12:23 И веднага един Господен ангел го порази, понеже не въздаде слава на Бога; и той беше изяден от червеи и умря.

Същият ангел, който бе дошъл от царските дворове да освободи апостола, бе вестителят за гнева и присъдата над Ирод. Ангелът бе докоснал Петър, за да го събуди от неговия сън, докосна, но по различен начин и злия цар - събори неговата гордост и му докара наказанието на Всемогъщия. **Ирод умря в страшна агония на ума и на тялото, под наказателния съд на Бога.** {Деяния на апостолите, стр. 152, Гл. 15 - Параграф 29}

Тази история е проста за обяснение чрез предишните примери. Ирод престъпил закона и нарушил вечния завет. Словото на Бога го убедило дълбоко в греховното му поведение, за да го доведе до покаяние. Това убеждение му причинило душевна агония, но той отказал да се покае. Сатана бил направен способен да го убие с болест.

**Сатана** упражнява своята сила. Помита зреещата жетва, и следват глад и беда. **Заразява смъртоносно въздуха и хиляди загиват от мора.** Тези действия на Сатана ще стават все по-чести и по-гибелни. Унищожавани ще бъдат както хора, така и животни. “Земята жалее и повяхва... високопоставените... са изнемощели. Земята тоже е осквернена под жителите си, **защото пристъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния завет**” (Исая 24:4, 5). *Великата борба*, стр. 589, Гл. 36 - Параграф 18

Ирод бил предаден на врага, защото нарушил завета.

Левит 26:25 И ще докарам върху вас меч, който ще извърши отмъщение за завета, и когато се съберете в градовете си, **ще изпратя между вас мор; и ще бъдете предадени в ръката на врага.**

Христос докарал мечът на Своето Слово върху Ирод. Ирод отказал да се покае и така бил предаден на врага, който му нанесъл мор. Каква е разликата между преживеният от Ирод удар и този на Петър? Петър ходил в силата на Петдесетница и имал чиста съвест, а Ирод не. Когато Петър се събудил, той не бил изпълнен със страх от присъствието на ангела. Ирод преживял нещо далеч по-различно. За него това било като гръмотевица.

Йоан 12:28-29 Отче, прослави Името Си. Тогава дойде глас от небето: И го прославих, и пак ще го прославя! **На това народът, който стоеше там, като чу, каза: Гръм е. Други пък казаха: Ангел Му говори.**

Онова поразяване, което би могло да е като тих и слаб глас, било като гръм за Ирод, и то го ужасило до смърт. Онези които продължават да вярват, че ангелът Господен е използвал смъртоносна сила върху Ирод, трябва да хармонизират всички останали пасажи от вдъхновението и да запазят характера на Исус като наш съвършен пример, за да можем да Му подражаваме и да докажем, че употребата на смъртоносна сила е в последователност със следното твърдение:

Употребата на сила противоречи на принципите на Божието управление. Бог желае служба само от любов; а любовта не се налага със заповед; тя не се печели със сила или власт. Само любовта пробужда любов. *Копнежът на вековете*, стр. 22, Гл. 1 - Параграф 9

Отправя се обвинението, че това е спиритуализиране на Библията. Отговорът е, че ние се стремим да съберем всичко, което ни говори вдъхновението и да оформим едно заключение, което е в последователност с Божия характер, така както е разкрит в Христос. За да са последователни, онези, които желаят да наложат един повърхностен прочит на Писанието, сигурно вярват, че Бог изпраща зли духове да измъчват хората, както е в случая със Саул; или използва зли ангели да работят за Него, както е в случая с Пс. 78:49; или изпраща лъжливи духове, за да причини смъртта на Ахав, както е описано в 3 Царе 22:22. Можем да добавим, че един такъв прочит разкрива, че Бог

закоравява сърцата на хората и им изпраща силни заблуди. Това ли е най-добрият начин да се прочита Писанието?

Виждаме че смъртоносното поразяване на ангела се случва, когато Божието Слово убеждава хората в грях. Мъчението на човешката греховност причинява душевна агония. Присъствието на мор показва, че Духът на Бога е бил отхвърлен и унищожителят е свършил делото си, тъй като Бог престава да защитава онези, които отказват да се покаят. Грехът е този, който наказва грях. Божиите ангели са изпълнени с Духа на Исус. Те спазват заповедите на Отец и не използват физически меч. Те са могъщи в Словото на Бога и изпълнени с правдата на Исус. Тяхната чистота, любов и святост са ужас за нечестията на грешниците, и святостта им поразява с ужас сърцата на несправедливите. Тяхната главна сила е святостта, но имат също и силата да задържат нападенията на нечестивия.

Запитах придружаващия ме ангел за значението на чутото, и какво трябва да извършат четиримата ангели. **Той ми отговори, че Бог задържа силите и че е възложил на Своите ангели ръководство над земните работи. И още, че тези ангели имат сила от Бога да задържат четирите ветрове, които те тъкмо щели да пуснат на свобода,...**  
*Ранни писания, стр. 38, Запечатването - Параграф 6*

Следователно, праведните ангели имат удивителна сила. Когато им е заповядано да развържат ръце, могат да освободят пълната сила на сатанинската ярост. Въпреки че не желаят да правят това, те ще го направят, когато им бъде заповядано. Това може да се случи само, когато един човек отказва да послуша предупреждението на Бога и упорства в нарушаването на Неговите заповеди. След години на дълго страдание, накрая Духът на Бога се оттегля и позволява на грешника да има избрания от него господар.

## Унищожителната сила на добрите и злите ангели

Има един друг цитат, върху който трябва да размислим.

Един-единствен ангел погуби всички египетски първородни и страната се изпълни със скръб и ридания. Когато Давид съгреши срещу Бога, като изброи народа, един ангел причини ужасното опустошение - наказание за неговия грях. **Същата разрушителна сила, която е възможно да бъде приложена от светите ангели по Божията заповед, ще бъде приложена и от злите ангели, когато Той допусне това.** Сега силите са в готовност и чакат само Божието позволение, за да започнат повсеместно опустошение. *Великата борба*, стр. 614, Гл. 39 - Параграф 4

Един повърхностен прочит на този пасаж, намеква, че един свят ангел е убил първородните в Египет и е причинил едно ужасно унищожение в Израил, когато Давид е преброил народа. Ако прочетем по-внимателно контекста, ще видим нещо много различно.

Първо забелязваме структурата на този абзац. Тук са дадени два примера на унищожение.

1. Унищожението на първородните в Египет
2. Унищожението в Израил, причинено от Давидовия грях.

След това има едно позоваване на унищожителна сила. Същата унищожителна сила, която се използва от свети ангели по Божия заповед, се използва от зли ангели, когато Бог позволи. За да се свържат двата примера на унищожение с добрите ангели, последователността на израза би трябвало да бъде поставена в обратен ред. Тогава това би звучало по следния начин:

Един-единствен ангел погуби всички египетски първородни и страната се изпълни със скръб и ридания. Когато Давид съгреши срещу Бога, като изброи народа, един ангел причини ужасното опустошение - наказание за неговия грях. **Същата разрушителна сила, която се прилага от зли ангели, когато Бог позволи, ще бъде приложена и от светите**



**ангели, когато Той заповяда това.** Сега силите са в готовност и чакат само Божията *заповед*, за да започнат повсеместно опустошение. *Великата борба*, стр. 614, Гл. 39 – Параграф 4, адаптирано.

Фактът че Елън Уайт се позовава първо на силата на святите ангели, за да обясни след това унищожителното дело на злите ангели, е много важен.

## Четене в контекст

Когато прочетем този пасаж в контекста на предишния параграф, смисълът става напълно завършен и логичен.

**Когато Исус напуска светилището**, тъмнина покрива жителите на земята. През това ужасно време праведните трябва да живеят без застъпник пред очите на един свят Бог. **Силата, задържала досега влиянието на Сатана над непокаяните, е отстранена и злият ги завладява окончателно.** Божието дълготърпение е свършило. Светът е отблъснал Неговата милост, пренебрегнал е Неговата любов и е потъпкал закона Му. Неправедните са преминали границите на своето благодатно време; **Божият Дух, на Когото постоянно са се съпротивлявали, най-после се е оттеглил от тях. Незакриляни повече от Божествената благодат, те са без защита пред лукавия враг.** Тогава Сатана ще тласне жителите на земята в последна голяма скръб. **Когато Божиите ангели спрат да обуздават свирепите ветрове на човешките страсти, всички елементи на борба ще бъдат пуснати на свобода.** Целият свят ще бъде въввлечен в гибел, много по-страшна от сполетялата древния Ерусалим.

Един-единствен ангел погуби всички египетски първородни и страната се изпълни със скръб и ридания. Когато Давид съгреши срещу Бога, като изброи народа, един ангел причини ужасното опустошение - наказание за неговия грях. Същата разрушителна сила, която е възможно да бъде приложена от

светите ангели по Божията заповед, ще бъде приложена и от злите ангели, когато Той допусне това. Сега силите са в готовност и чакат само Божието позволение, за да започнат повсеместно опустошение. *Великата борба*, стр. 614, Гл. 39 – Параграф 3, 4

Предидшият параграф ви дава контекста на това, за което говори Елън Уайт:

1. Когато Той [Христос] напуска светилището
2. Силата, която е задържала нечестивите е премахната и Сатана има пълния контрол
3. Божият Дух, на Когото постоянно са се съпротивлявали, най-накрая е бил оттеглен.
4. Незащитени от божествена благодат, те нямат защита срещу лукавия
5. Когато Божиите ангели престават да обуздават свирепите ветрове на човешките страсти, всички елементи на борба ще бъдат пуснати на свобода.

Целият абзац говори за това, че Бог оттегля своята защита и позволява на Сатана да върши унищожителното си дело. Така че цялото унищожително дело, което е споменато в 3-ти Параграф, се отнася за Божието позволение Сатана да унищожи онези, които отказват да слушат и остават непокорни. Затова, когато четем за следващите два примера в 4-ти параграф, става явно че, унищожителното дело се върши от Сатана и ангелите му.

Един-единствен ангел погуби всички египетски първородни и страната се изпълни със скръб и ридания. Когато Давид съгреши срещу Бога, като изброи народа, един ангел причини ужасното опустошение - наказание за неговия грях. *Великата борба*, стр. 614, Гл. 39 – Параграф 4

Ако вярваме, че добрите ангели са убили първородните, и, че са убили някои от израилтяните, понеже Давид е преброил Израил, тогава последното изречение не е на мястото си:

Сега силите са в готовност и чакат само Божието позволение, за да започнат повсеместно опустошение. *Великата борба*, стр. 614, Гл. 39 – Параграф 4

Използването на думите *божествено позволение* съответства на фразата *ще бъде приложена от зли ангели, когато Той допусне това*, а това заключава мисълта от третия и четвъртия параграф, относно делото на злите ангели и тяхното унищожаване на хора, които отказват да слушат Божиите апели.

## **Сатана е унищожителят на първородните в Египет**

По отношение на първородните в Египет, на нас ни е казано кой е извършил това дело:

Точно преди първородните в Египет да бъдат избити, Господ инструктира израилтяните да приберат децата си при себе си в техните домове, и да намажат с кръв горния праг и двата странични стълба на вратите си, така че, когато унищожаваният ангел мине през земята, да разпознае домовете, които по този начин са обозначени като обиталища на Христовите последователи, и да ги отмине.

Днес ние трябва да съберем децата си около нас, ако желяем да ги спасим от унищожителната сила на **Злия**. Конфликтът между Христос и Сатана ще става все по-усилен до края на историята на тази земя. Трябва да имаме вяра в Христовата кръв, за да можем да преминем безопасно през гибелните времена, които са точно пред нас.” *Проповеди и разговори*, том 2, стр. 199

Исус хлопа; ще отворите ли вратата за Него? **Ще бъде ли Той принуден да напише на горния праг на вратата, вместо това, че кръвта Му очиства от всеки грях, присъдата, която ви оставя на силата на унищожителните ангели? “Той се прилепи към идолите си.” Пазещи ангели, “оставете го.”** [Осия 4:17.] “Колко пъти исках да събера

децата ти, също както кокошка събира пиленцата си под крилето си, но не искайте.” [Матей 23:37.] При всички, които отварят вратата, Исус влиза и става собственик. Няма ли да кажете: “Влез ти благословен от Господ; влез; защо стоиш навън?” [Битие 24:31.] {*Писмо* 30 а -1892 г., Параграф 29}

Тогава каква унищожителна сила прилагат святите ангели? Както забелязахме по-рано, при очистването на храма, Исус използвал сила върху неживи обекти.

Хората ще продължават да издигат скъпи сгради, които струват милиони; на тяхната архитектурна красота ще се обръща специално внимание, както и на здравината и стабилността с която са конструирани; но Господ ме е инструктирал, че въпреки необикновената здравина и скъпа показност, тези сгради ще споделят участта на Ерусалимския храм. Онази величествена постройка падна. **Божите ангели бяха изпратени да извършат унищожителното дело, така че да не остане несъборен ни един камък върху друг.** (*Ръкопис* 35, 1906 г.). АБК, т. 5, стр. 1098.

Когато Ерихон падна, никаква човешка ръка не докосна стените на града, защото **ангелите на Господ събориха укрепленията**, и влязоха в крепостта на врага. *Ривю енд Херълд*, 19-ти юли, 1892 г.

Забележете как ангелите помогнали на Йонатан и на неговия оръженосец:

**Небесните ангели защитиха Йонатан и придружителя му**, ангели се биха на тяхна страна и филистимците паднаха пред тях. Земята потрепери, сякаш приближаваше голямо множество конници и колесници. Йонатан разпозна знаците на Божествената помощ. Дори и филистимците разбраха, че Бог действаше за спасението на Израил. *Патриарси и пророци*, стр. 625, Гл. 60 - Параграф 20

По какъв начин святите ангели воювали за Йонатан? Те закриляли Йонатан и неговия придружител. По какъв начин святите ангели използвали унищожителна сила при египтяните?

Иzx. 14:25 Той извади колелата от колесниците им и те се теглеха мъчно, така че египтяните казаха: Да бягаме от Израил, защото ГОСПОД воюва за тях против египтяните!

Ако святите ангели са използвали унищожителна сила, за да убиват хора, защо изваждали колелата на египетските колесници? Защо просто не смачкали египтяните? Доказателството е налице за всички онези, които имат уши да чуват и прочитат вярно тези пасажии. Нека никой не се заблуждава като използва този цитат от Великата борба, Гл. 39, Параграф 4. Той се изважда от контекста, за да превърне святите ангели, които пазят Божиите заповеди, в убийци, според човешкото разбиране и мислене. Ако ангелите са изваждали колелата на колесниците, за да ги забавят, дали не са се опитвали да насърчат войниците да се върнат, за да избегнат унищожение?

## Стените на Ерихон

Забелязахме в горния цитат как ангелите събарят стените на Ерихон. Съблазнително е да се предположи, че когато ангелите са повалили тези стени, хората, които са били на тези стени са били убити при събарянето им. Понякога в подкрепа на тази идея се използват следните цитати.

Град Ерихон бил посветен на най-екстравагантното идолопоклонство. Жителите били много богати, но всички богатства, които Бог им е дал, били считани като дарове на техните богове. Имали злато и сребро в изобилие; но, както и хората преди Потопа, те били покварени и богохулни, и обиждали и провокирали небесния Бог чрез нечестивите си дела. Божиите съдби се надигнали срещу Ерихон. Това била крепост. **Но военачалникът на Господното войнство дошъл от небето, за да води небесните армии в нападение над града. Божиите ангели хванали масивните**

**стени и ги сринали до земята. Свидетелства към църквата**, том 3, стр. 264, Гл. 27, Подзаглавие: Ахановият грях и наказание, Параграф 2

Но това предположение е невярно, защото ние четем и следното.

**Ангелите се изпращат от небесните дворове, не за да унищожават**, а да бдят над застрашените души и да ги пазят, да спасят изгубените, да върнат бездомните обратно в кошарата. Ривю енд Херълд, 10-ти май, 1906 г.

Библията ни казва ясно кой е убил всички хора в Ерихон.

Исус Навин 6:20-21 И народът извика, когато свещениците засвириха с тръбите; и когато народът чу звука на тръбата, народът извика със силен вик, та стената падна, Така людете се изкачиха в града, всеки направо пред него, и взеха града. **И изтребиха напълно онова, което беше в града, мъж и жена, млади и стари, говедо, овце и магаре с острието на меча.**

Писанието казва, че Исус Навин и неговата армия убили всички, които били в града. Не се казва, че са убити онези, които са останали, след като ангелите убиват много хора при събарянето на стените върху тях. Тези истории са написани, за да изпитат нашите предположения и да видим дали обръщаме специално внимание на детайлите. Това със сигурност е било нападение над града, за да се съборят стените му, но не можем да приемем, че Христос и ангелите са използвали сила, за да убиват хората, когато Библията не казва това изрично.

Моята искрена молитва е да отделите достатъчно внимание на тази тема. Вашият ангел пазител не е някой, който се трансформира в личния ви ексекютор, когато ви е приключило времето. Подобно на Исус, те ни обичат и ще направят всичко възможно, за да ни спасят. Това което особено ме удивлява по отношение на ангелите е следното:

Славните ангели намират радост в даването - те отдават любов и неуморна грижа за падналите и нечестивите. Небесни същества умоляват човешките сърца, носят на този

тъмен свят светлина от небесните дворове. **Чрез нежна и търпелива служба те действат върху човешкия дух**, за да доведат грешните до приятелство с Христос, което е по-близко, отколкото те осъзнават. {*Копнежът на вековете*, стр. 21, Гл. 1 - Параграф 6}

Службата на ангелите е търпелива и нежна, а не жестока и унищожителна. Когато им се заповядва, те ще използват сила, за да преместват неживи обекти, но те не използват смъртоносна сила върху човешки същества, за които Христос е умрял, защото в царството на Бога не се използва насилие. Любовта се пробужда само с любов. Вярно е че те ще се покорят на заповедта да престанат да защитават някого. Колко ли е трудно това за един ангел? Представете си един човек, когото те са защитавали в продължение на десетилетия. Опитвали са се да му повлияят по един нежен начин, за да го насочат към светлината, а най-накрая са чули думите: *Направих всичко което може да се направи, но той не иска да има нищо общо с мен. Оставете го да следва волята си и не го закриляйте вече.* Верни на техния Господар, след много години на бдяща грижа, те Му се покоряват безпрекословно. Колко ли скръб има в тяхната служба, и все пак, колко верни са те.

**Ангелите са изпращани от небесните дворове не за да унищожават**, но за да бдят над душите, които са в опасност, и да ги пазят; да спасят изгубените и да доведат отклонилите се обратно в стадото. *Ривю енд Херълд*, 10-ти май, 1906 г.

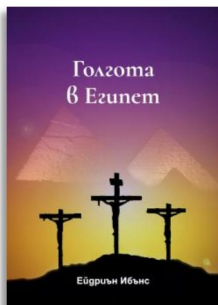
“Не бой се - отговори пророкът, - защото ония, които са с нас, важат повече от ония, които са с тях.” И тогава, за да може слугата сам да се увери, “помоли се Елисей, казвайки: Моля ти се, Господи, отвори му очите, за да види. И Господ отвори очите на слугата, та видя и ето, хълмът бе пълен с огнени коне и колесници около Елисея.” Войска от небесни ангели бе застанала между Божия служител и въоръжената група. **Тя бе дошла с голяма сила, но не да унищожи или да изиска поклонение, а да застане около слабите и безпомощни Господни служители.** {*Пророци и царе*, стр. 256, Гл. 21 - Параграф 7}

Очаквам с голямо нетърпение да говоря с моя ангел пазител в небето и да науча от него за преживяванията, през които сме минавали заедно, и как той ме е подпомагал, сочейки ми към Исус и Словото на Бога. Благодаря ти за моя ангел, Господи Исусе, който бди над мен, и за ангелите, които се грижат за семейството ми. Дължим ти толкова много за постоянното застъпничество пред Отец в полза на защитата ни, и затова че задържаш четирите ветрища. Нека винаги бъдем благодарни.



Други книги от тази поредица достъпни  
на [maranathamedia.bg](http://maranathamedia.bg)

### Голгота в Египет



Помислете върху това внимателно. Умовете на римските войници са контролирани от Сатана, но дихание чрез което те живеели е животът, който осветлява всеки човек, идващ на света. Силата на Христос в душите на хората е използвана от Сатана, за да Го прикове на кръста. Само поспрете и се замислете върху това за момент. Картината на един римски войник с високо издигнат чук и забиващ пирон в онези скъпоценни ръце на Спасителя, съдържа ключа за язвите в Египет и всичката унищожителна сила, която е била изявявана по земята.

### Боговете на Египет като светкавица от небето



В Библията има няколко случая на осъждане на хора чрез убиване с камъни заради престъплението им. От къде е дошла тази практика? Бог ли е представил идеята на Мойсей, или тя е дошла от някакъв друг източник? Възможно ли е падналите върху Израил присъди да имат връзка с техните идеи за съд, вместо те да идват от самия Бог? Дали грехът със златното теле променил нещо в отношенията между Бог и Израил? Важно ли е да се знае това? Който има уши да слуша, нека слуша.

### Змията разкрита при завладяването на Ханаан



Как примиряваме масовото заклание на народи с меча на Израил с думите на Христос?

*...защото всички, които вадят нож,  
от нож ще загинат.*

Не само мъже, но и жени и деца:

Вт. 2:34 И превзехме всичките му градове по това време, и унищожихме напълно мъжете, жените и малките от всеки град; никого не оставихме.

# ПОРАЗЯВАЩИ АНГЕЛИ

Какво правим с твърдения като следните?

Ръководени от Бога, ангелите са всесилни. Веднъж в изпълнение на заповедта на Христос, те за една нощ избиха сто осемдесет и пет хиляди души от асирийската армия. *Копнежът на вековете*, Гл. 75 - Параграф 11

Същият ангел, който бе дошъл от царските дворове да освободи апостола, бе вестителят за гнева и присъдата над Ирод. Ангелът бе докоснал Петър, за да го събуди от неговия сън, докосна, но по различен начин и злия цар - събори неговата гордост и му докара наказанието на Всемогъщия. Ирод умря в страшна агония на ума и на тялото, под разплащателния съд на Бога. *Деяния на апостолите*, Гл. 15 – Параграф 28

Дали Божиите ангели наистина убиват хора? Дали наистина Христос е изговорил думите: “Тези хора трябва да умрат; идете да ги екзекутирате!” Дали Исус е скрил тази част от характера на Бога, когато е дошъл на тази земя? Исус никога не екзекутирал никого докато бил тук. Ако екзекутирането на хора е част от Неговия характер, тогава защо Той не разкрил това докато бил на земята?

Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси. *Лука 9:56*

Иисус му каза: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мен, е видял Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца? *Йоан 14:9*